

Et ita iis, qui communicarunt, benedicit Sacerdos tam extra Missam, quam proxime ante vel statim post ipsam.

10. Ritus superius descriptus servandus est etiam a Diacono sacram communionem ministrante. Episcopus autem, post sacram communionem distributam extra Missam, benedicit more solito, dicens Sit nomen Dómini benedíctum, etc., et ter signum crucis facit.

11. Intra Missam autem communio populi statim post communionem Sacerdotis celebrantis fieri debet [nisi quandoque ex rationabili causa proxime ante aut statim post Missam privatam sit facienda], cum Orationes, quæ in Missa post communionem dicuntur, non solum ad Sacerdotem, sed etiam ad alios communicantes spectent.

12. Itaque, si qui sunt communicandi intra Missam, Sacerdos, sumpto sacratissimo Sanguine, antequam se purificet, facta genuflexione, ponat particulas consecratas in pyxide, vel, si pauci sint communicandi, super patenam, nisi a principio positæ fuerint in pyxide seu alio calice. Interim minister ante eos extendit linteum seu velum album, et pro eis facit confessionem, dicens Confíteor Deo, etc. Tum Sacerdos iterum genuflectit, et manibus junctis conversus ad populum in cornu Evangelii dicit: Misereátur vestri, etc., et, eo quo supra dictum est modo, porrigit communicandis Eucharistiam, incipiens a ministris Altaris, si velint communicare. Finita communionem, revertitur ad Altare, nihil dicens, neque dat eis benedictionem, quia illam dabit in fine Missæ. Deinde dicit secreto: Quod ore sumpsimus, etc., ut in Missali, se purificat, et Missam absolvit.

13. Quod si contingat, proxime ante aut statim post Missam privatam, aliquos interdum communicare, tunc Sacerdos, planeta indutus, sacram communionem ministrabit eo modo quo fit extra Missam, ut supra dictum est; omissis tamen semper Allelúja et benedictione in fine, si paramenta nigri coloris adhibeantur.

Ordo Administrandi Sacram Communionem

1. Sacerdos sanctissimam Eucharistiam extra Missam ministraturus, hostiis seu particulis pro populi multitudine consecratis, vasculoque uno vel pluribus, decenti et commodo loco, expositis, cum vino et aqua ad purificationem eorum, qui communionem sumpserint, et ante eos linteo mundo extenso, lotis prius manibus, et superpelliceo indutus, ac desuper stola coloris semper albi vel Officio illius diei convenientis (mutato tamen colore nigro in violaceum die Commemorationis Omnium Fidelium Defunctorum), præcedente Clerico, seu alio ministro, procedit ad Altare manibus junctis vel bursam cum corporali ante pectus deferens, et, accensis cereis, facta prius genuflexione in plano, tabernaculum aperit, genuflectit, extrahit pyxidem, et illam super corporale depositam discoverit. Minister genibus flexis nomine populi ad cornu Epistolæ facit confessionem generalem, dicens:

R. Confíteor Deo omnipoténti, beátæ Mariæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joanni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et tibi, Pater: quia peccávi nimis cogitatióne, verbo et ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Mariám semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et te, Pater, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

2. Tum Sacerdos iterum genuflectit, et, manibus junctis ante pectus, vertit se ad populum (advertens ne terga vertat Sacramento), et in cornu Evangelii dicit:

℣. Misereatur vestri omnipotens Deus, et dimissis peccatis vestris, perducat vos ad vitam æternam.

℟. Amen.

℣. Indulgentiam, absolutiõnem, ✠ et remissionem peccatorum vestrorum tribuat vobis omnipotens, et misericors Dominus.

℟. Amen.

3. Deinde ad Altare se convertit, genuflectit, manu sinistra pyxidem prehendit; dextera vero sumit unam particulam, quam inter pollicem et indicem tenet aliquantulum elevatam super pyxidem: conversusque ad populum in medio Altaris dicit clara voce:

℣. Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccata mundi.

℣. Domine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum, sed tantum dic verbo, et sanabitur anima mea.

quod iterum, ac tertio repetit: qua formula etiam utendum est, cum feminæ communicatio administratur.

4. Postea ad communicandum accedit, incipiens ab iis qui sunt ad partem Epistolæ; sed primo, si Sacerdotibus, vel aliis ex Clero danda sit communicatio, iis ad gradus Altaris genuflexis præbeatur, vel, si commode fieri possit, intra sepimentum Altaris sint a laicis distincti. Sacerdotes vero et Diaconi communicantes utantur stola coloris albi vel ejusdem coloris ac Sacerdos qui ministrat [qui communicandi sunt, dum Sacerdos eis porrigit Sacramentum, patenam ipsi subter suum mentum apponunt - S. C. S. Instructio diei 26 Martii 1929].

5. Sacerdos unicuique porrigens Sacramentum, et faciens cum eo signum crucis super pyxidem, simul dicit:

Corpus ✠ Domini nostri Jesu Christi custodiat animam tuam in vitam æternam. Amen.

6. Ubi vero omnes communicaverint, Sacerdos, reversus ad Altare, pyxidem super corporale deponit, genuflectit, ac deinde dicit:

O sacrum convivium, in quo Christus sumitur, recolitur memoria passionis ejus, mens impletur gratia, et futuræ gloriæ nobis pignus datur [Tempore Paschali et per Octavam Corporis Christi additur: allelúja].

℣. Panem de cælo præstitisti eis [allelúja].

℟. Omne delectamentum in se habentem [allelúja].

℣. Domine, exaudi orationem meam.

℟. Et clamor meus ad te veniat.

℣. Dominus vobiscum.

℟. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

Oratio.

Deus, qui nobis, sub Sacramento mirabili, passionis tuæ memoriã reliquisti: tribue, quæsumus; ita nos Corporis et Sanguinis tui sacra mysteria venerari, ut redemptionis tuæ fructum in nobis jûgiter sentiamus. Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitate Spiritus Sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum.

℟. Amen.

Tempore Paschali dicitur Oratio:

Spiritum nobis, Domine, tuæ caritatis infunde: ut quos Sacramentis paschâlibus satiasti, tua facias pietate concordes. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate ejusdem Spiritus Sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum.

℟. Amen.

8. Interim, antequam reponat Sacramentum, diligenter advertat, ut, si aliquod fragmentum digitis adhæserit, illud in pyxidem deponat, et subinde in vase cum aqua parato eosdem digitos, quibus tetigit Sacramentum, abluat, et abstergat purificatorio: aqua vero ablutionis suo tempore mittatur in sacrarium, vel, si hoc desit, in ignem. Postea reponit pyxidem in tabernaculo, genuflectit, et ipsius tabernaculi ostiolum clave obserat.

9. Deinde, elevatis oculis, extendens, elevans et jungens manus caputque Cruci inclinans dicit:

Benedictio Dei omnipotentis, [et versus ad populum semel tantum benedicens prosequitur] Patris ✠, et Filii, Spiritus Sancti, descendat super vos, et maneat semper.

℟. Amen.